

[Justitsministeren.]

under forpligtelserne over for Pakistan. Spørgsmålet om en revision i sædvanlige folkeretlige former af det sæt af bilaterale udleveringstraktater, som Danmark er bundet af, og som jeg omtalte før, er imidlertid under overvejelse og genstand for forhandling mellem udenrigsministeriet og justitsministeriet.

Af *Jens Frandsen* til ministeren for Grønland (29. juni 1966):

„Vil ministeren oplyse årsagen til, at en i juni 1964 rettet henvendelse fra Nationalbanken, Bankernes Fællesrepræsentation og Sparekasseforeningen om oprettelse af et privat pengeinstitut i Grønland er forblevet ubesvaret, medens en forespørgsel fra Bikuben i marts 1966 om oprettelse af en filial i Grønland er blevet besvaret med, at der intet er til hinder herfor?“

I meddelelse i dagbladet Vestkysten af 26. maj i år omtales planer om at etablere et privat pengeinstitut i Grønland. Det fremgår, at Nationalbanken, Danske Bankers Fællesrepræsentation og Danmarks Sparekasseforening i juni 1964 stillede forslag om oprettelse af et privat pengeinstitut i Grønland. Senere, i marts 1966, meddelte ministeriet sparekassen Bikuben — efter en forespørgsel fra denne — tilladelse til oprettelse af en filial i Grønland.

Selvfølgelig er der problemer i forbindelse med oprettelse af private pengeinstitutter i Grønland, men der er vel ingen tvivl om, at udviklingen i denne del af riget efterhånden har medført og vil medføre et stærkere og stærkere behov for private pengeinstitutter, der vil kunne have en gavnlig indflydelse på erhvervslivets muligheder for udvikling. Hvis de samlede pengeinstitutter i dag kunne ønske at oprette kontorer i Grønland, ville det sikkert ikke være af forretningsmæssige grunde for dem selv, men alene ud fra hensynet til varetagelse af deres selvfølgelig opgaver til støtte for en god samfundsudvikling.

Så vidt mig bekendt var det et ønske, at Nationalbanken, Bankernes Fællesrepræsentation og Sparekasseforeningen skulle fremkomme med et tilbud. Forhandlingerne om det fremtidige bank- og sparekasse-

væsen i Grønland burde være ført til afslutning med de samlede pengeinstitutters foreninger, forinden enkelte tilladelser blev meddelt. Efter det oplyste forekommer det mig i høj grad angribeligt, at ministeren ikke har ladet de tre forhandlende parter tilgå nogen meddelelse, også uanset hvilke eventuelle forskelle i henvendelserne og hvilke problemer der i øvrigt måtte være. Ministeriet kan ikke efter en ønsket henvendelse fra samtlige danske banker og sparekasser lade denne forblive ubesvaret, medens ministeriet i mellemtiden giver en enkelt svar på en henvendelse, der dog i princippet angår samme sag. Derfor ønsker jeg ministerens besvarelse af det stillede spørgsmål.

Minister for Grønland *Carl P. Jensens* svar (6. juli 1966):

Det kan bekræftes, at der foreligger en redegørelse af 1. juni 1964 fra Nationalbanken, Bankernes Fællesrepræsentation og Sparekasseforeningen vedrørende oprettelsen af en sparebank i Grønland. Redegørelsen blev fremsendt til formanden for Grønlandsudvalget af 1960, som kort efter afsluttede sit arbejde med afgivelse af en betænkning, hvori pengeinstitutternes redegørelse er refereret.

Repræsentanterne for pengeinstitutterne anførte, at der ikke i mange år fremover — om nogen sinde — kan drives privat pengeinstitutvirksomhed i Grønland med et sådant resultat, at driften kan hvile i sig selv, endsiges give overskud. Da pengeinstitutterne imidlertid var indstillet på at støtte bestræbelserne for at fremme Grønlands erhvervsliv, var man villig til at medvirke til oprettelsen af et for Grønland særegent pengeinstitut — en sparebank. Pengeinstitutterne bemærkede dog, at forinden dette kunne ske, måtte en række forudsætninger opfyldes, herunder at der formentlig måtte gennemføres en speciel lovgivning, ligesom man fremhævede, at statens fremtidige udlåns- og subventionspolitik måtte afpasses således, at lånene ydes til en almindelig bankrente, medens eventuelle subsidier kunne ydes i form af direkte tilskud til låntagerne.

Grønlandsudvalget af 1960 kunne dog ikke anbefale, at man på nuværende tidspunkt ændrede principperne for statens lånepolitik inden for eksporterhvervene,